

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3807010057
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3807010057.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

G. M.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom J., O. XX/X, t.č. na slobode,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/18/2007 zo dňa 13. augusta 2014 a taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/18/2008 zo dňa 24.07.2007 bol obžalovaný G. M. (nar. XX.XX.XXXX) uznaný vinným v bode 1) zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. V bode 2) bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák; prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr.zák k súhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov a 11 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/140/2006 zo dňa 15.08.2006, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Právoplatným uznesením Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt/10/2013 zo dňa 02. októbra 2013 bola podľa § 400 ods. 1 Tr.por. povolená obnova konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pričom súčasne bol zrušený výrok o súhrnnom treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/18/2007 zo dňa 24.07.2007, ako aj výrok tohto rozsudku o zrušení výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/140/2006 zo dňa 15. augusta 2006.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bolo rozhodnuté tak, že pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/18/2007 zo dňa 24.07.2007 bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h/, m/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 5 rokov, 11 mesiacov, 21 dní. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomu rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie sám písomne odôvodnil tak, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Podľa názoru obžalovaného v jeho predchádzajúcom odsúdení aj za otcov trestný čin, bol jasný zámer, aby mu bolo čo najviac poškodené a aby spadol do asperačnej zásady a dostal čo najväčší trest. Pritom spolupracoval s vyšetrovateľom a priznal sa ku všetkému. Tým boli porušené jeho ústavné práva.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní uviedol obžalovaný, že dostal neprimerane vysoký trest aj keď tam boli chyby. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

K veci je potrebné uviesť, ako vyplýva z vyššie uvedeného, že k novému rozhodovaniu o treste u obžalovaného G. M. došlo po tom, čo právoplatný odsudzujúci výrok o treste v pôvodnom rozsudku bol zrušený cestou mimoriadneho opravného prostriedku z dôvodu vyslovenej protiústavnosti časti asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. (veta za bodkočiarkou).

Na základe predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/13/2014 zo dňa 03. februára 2014, ktorým bol predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa zrušený vo výroku o treste, súd prvého stupňa už odstránil vytykanú chybu aj v tomto odvolaní, týkajúcu sa nesprávneho uloženia súhrnného trestu. Bolo nepochybne zistené, že skorší odsudzujúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/140/2006 zo dňa 15.08.2006 sa netýka G. M., nar. XX.XX.XXXX v L. (obžalovaný v tejto veci), ale sa týka G. M., nar. XX.XX.XXXX (otca obžalovaného). Preto súd prvého stupňa v novom konaní už obžalovanému neukladal trest súhrnný, ale trest úhrnný za trestnú činnosť, ktorú tento spáchal.

Taktiež nie je správny názor obžalovaného, že už pôvodne v roku 2007 o uložení súhrnného trestu rozhodoval súd prvého stupňa v snahe mu „ublížiť“. K tomu je potrebné uviesť, že vtedy platná a účinná asperačná zásada by u neho bola použitá pri ukladaní trestu bez ohľadu na to, či sa použilo „proti obžalovanému“ aj vyššie uvedené odsúdenie jeho otca. Obžalovaný totiž bol sám uznaný vinným zo štyroch trestných činov, z ktorých jeden bol zločin a tieto trestné činy spáchal dvomi skutkami. Navyše pôvodne predseda senátu, keď zistil sám toto svoje pochybenie, už dňa 19.10.2007 toto písomne oznámil Ministerstvu spravodlivosti SR ako podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku v prospech obžalovaného. Na č.l. 80 sa pritom nachádza odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 08.02.2008, podľa ktorého uvedené porušenie zákona zásadne neovplyvňuje postavenie obžalovaného, a preto bol podnet predsedu senátu súdu prvého stupňa odložený.

Aj z vyššie uvedeného je teda jednoznačné, že pôvodne súd prvého stupňa nerozhodoval v snahe obžalovanému „ublížiť“.

Napokon je potrebné uviesť, že rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania, bolo rozhodnuté o treste obžalovaného ústavne konformným spôsobom. Uložený trest je primeraný, pričom je uložený v rámci správne zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák., pretože u obžalovaného prevyšoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Ide pritom o výmeru trestu odňatia slobody, ktorá je takmer o 1 rok nižšia ako pôvodne uložený trest.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.